Espavilar-se o angoixar-se

La victòria ahir del Getafe a Saragossa fa encara més imperativa la reacció del Girona, encallat en un 4 de 18 i amb més dubtes del compte
El camp és talismà, però el rival és un malson que només s'oblidarà amb l'ascens

No sempre hi haurà sort als altres camps i els rivals directes es deixaran d'entrebancar. De fet, ahir van perdre el Tenerife i l'Oviedo, però el Getafe –va remuntar un 1-0 a La Romareda en la segona part– va impedir que la jornada fos un negoci rodó i s'ha situat a només quatre punts del Girona. Qui s'ho hauria imaginat després que els de Bordalás fossin escombrats pels de Pablo Machín el 4 de març passat (5-1) i abandonessin Montilivi dotze punts per sota dels gironins (tretze, amb el goal average).

El Girona depèn de si mateix per conservar els set punts de coixí en la cursa cap a primera, un pèl més accidentada en aquest tram final de lliga per la frenada de l'equip en les sis últimes jornades (només un triomf i quatre punts dels últims divuit). Però ja és imperatiu espavilar-se, perquè, en cas contrari, l'angoixa serà cada vegada més asfixiant i contraproduent. Avui podria matar dos pardals d'un tret, perquè la victòria seria un impuls gairebé definitiu per no notar l'alè dels que venen al darrere. I amb el rival hi ha un deute pendent que només s'oblidarà amb l'ascens a primera. Perquè, per moltes vegades que el Girona guanyi el Lugo, l'espina d'aquell 7 de juny del 2015 únicament té un antídot.

Duel d'exigènciaHauria estat millor anar a Lugo en unes altres circumstàncies, però el Girona no ha sabut aprofitar els dubtes dels seus perseguidors i, en canvi, el conjunt gallec veu una escletxa per on colar-se en el play-off gràcies a la frenada dels equips del vagó del davant. Els de Luis César no ho tenen fàcil, però han venut que el duel d'avui és l'última oportunitat per continuar somiant un lloc entre els sis primers i ambientaran l'Anxo Carro perquè empenyi l'equip. Tot i les dificultats de l'escenari (deu de les dotze victòries del Lugo són com a local), el Girona s'hi ha mogut prou bé en totes les visites (tres victòries i un empat). Els gallecs, però, són un equip especialment dominador quan juguen davant la seva afició. “Tenen molta capacitat per arribar a dalt fent un futbol elaborat, però el seu sistema ha evolucionat i ara també saben inquietar el rival amb un futbol directe.”

Sigui com sigui, la millora del Girona és imperativa, sobretot en l'aspecte defensiu, després d'haver encaixat dotze gols en les sis últimes jornades. “És fàcil dir que són dinàmiques. Però també és una realitat que els rivals ens estan fent massa gols amb poques ocasions. Si volem guanyar partits, és fonamental ser sòlids. Si encaixem més d'un gol, és molt difícil guanyar.”

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 30-04-2017 Pàgina 4

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1131250-espavilar-se-o-angoixar-se.html